Újdonságértesítő

Budapest Music Center Records

2017. június

BMC CD 241

DÉS ANDRÁS TRIÓ

The Worst Singer in the World

1. Intro (3:03)
2. Interplay I. – Outside (3:13)
3. Gardening (6:16)
4. Hommage (7:02)
5. Interplay II. – Inside (5:04)
6. Holding Your Hand, 150 Seconds Before Midnight (4:44)
7. Transparent Afternoon (6:00)
8. Sea at Second Sight (3:54)
9. Lullaby Under the Sky (5:58)

Valamennyi szám Dés András szerzeménye,
kivéve #2 és #5 Fenyvesi Márton, ifj. Tóth István, Dés András

Fenyvesi Márton – fémhúros gitár, pedálok, loopok
István Tóth Jr. – nylon-húros gitár
András Dés – ütőhangszerek

„Ez a zene nem törődik műfaji határokkal, miközben sikerrel kerüli el a műfajok keresztezéséből gyakorta származó genetikai hibákat; folyamatosan keresi az újat, de az ismerős zenei elemek használata révén jóleső akusztikai otthonosságot teremt a hallgató számára; és árad belőle a lelkesedés, még a legkomolyabb pillanatokban is azt üzenve, hogy nincs csodálatosabb dolog a zenénél. Ami Dés András esetében viszonylag egyszerű áttéttel lefordítható arra, hogy nincs csodálatosabb dolog az életnél. A nehézségek ellenére, vagy éppen azokkal együtt. A lemez hallgatója számára mindez egyszerűen annyit tesz, hogy ezt a zenét egyszerűen jó hallgatni.

Ez a lemez valójában a demokráciáról szól. Arról, hogy milyen szerepet játszik a zenében a központi akarat, hogy miként működnek a fékek és ellensúlyok, hogy az egymás iránti toleranciának hol húzódnak a határai, hogy képesek vagyunk-e hagyni, hogy mások is hallassák mellettünk a saját hangjukat. Az érzékenyen megkomponált és szellősre hangszerelt témákat szabad improvizációk kapcsolják össze, olykor hosszú pillanatokra elhallgatnak az ütőhangszerek, s ebben a háromszereplős politikai rendszerben az egyén szabadsága mindig pontosan addig tart, amíg nem sérti a többiek szabadságát.

A szabadság nemcsak a három muzsikus egymáshoz fűződő viszonyát határozza meg, hanem az album egészét is: mert a két, cím nélküli szabad improvizáció és a hét megkomponált dal valójában egyetlen, kanyarokban gazdag, szabadon alakuló, mégis világos irányban haladó folyamatot alkot.”

(Fazekas Gergely kísérőszövegéből)

Az albumról részletes információ a BMC Records **honlapján** olvasható

A felvétel a BMC Studióban készült, 2017. február 24-25-én
Felvétel, keverés, mastering: Szabó Viktor
Borító: Huszár László / Greenroom; Producer: Gőz László; Label manager: Bognár Tamás
A lemez megjelenését a Nemzeti Kulturális Alap támogatta

Néhány korábbi album a BMC Records gondozásában, a trió egy-egy tagjának közreműködésével:

BMCCD221
1705
Zone

BMC CD 227
Balance
Ávéd János - Fenyvesi Márton - Benkó Ákos

Hazai forgalmazó:
MG Records
mgrecords.hu

Digitális vásárlás:
dalok.hu

bmcrecords.hu
terjesztes@bmc.hu

Újdonságértesítő

Budapest Music Center Records

2017. június

BMC CD 242

SZAKCSI LAKATOS BÉLA, CHRISTOPHE MONNIOT, HORVÁTH BARCZA JÓZSEF, BALÁZS ELEMÉR

Density of Standards

5 998309 302428

1. Someday My Prince Will Come (F. Churchill / L. Morey) 7:08
2. Body and Soul (J. Green/E. Heyman, R. Sour, F.) 11: 00
3. Summertime (G. Gershwin / D. Heyward) 6:35
4. Mood Indigo (D. Ellington, B. Bigard / I. Mills) 5:31
5. Bye Bye Blackbird (R. Henderson / M. Dixon) 7:12
6. Autumn Leaves (J. Kosma / J. Prévert) 5:51
7. Green Dolphin Street (B. Kaper / N. Washington) 5:51
8. Over the Rainbow (H. Arlen / E.Y. Harburg) 6:24
9. Days of Wine and Roses (H. Mancini / J. Mercer) 6:15

Szakcsi Lakatos Béla – zongora
Christophe Monniot – altszaxofon
Barcza Horváth József – nagybőgő
Balázs Elemér – dob

A BMC Records korongjain elvétve találkozhatunk ilyen töménységben az untig ismert örökzöldekkel, mint amit Szakcsi kvartettje élén kiválogatott nekünk. S talán még egy stúdiólemezen sem volt még Szakcsi ennyire felszabadult, igazi homo ludens, partnerként és szólistaként, inspiráló és inspirált, mint ezen a session-ön.

A BMC azóta sokat tett azért, hogy Szakcsi érett művészi korszakára sorlemezei végre jobban mutassák egyedülálló egyéniségét, amit például a Szakcsi Generation Band ritmusszekciója, John Patitucci és Jack DeJohnette is méltányoltak. Azt a kortárs vénát, amihez a Chris Potter - Reginald Veal - Terri Lyne Carrington alkotta triumvirátus is örömmel társult, és azt a feelinget, amiért egy teljesen más felfogású szaxofonos, Tim Ries (Rolling Stones), a Bob Hurst, Rudy Royston ritmusszekció kíséretében Budapestre jött.

A jelen albumra, egy 'straight ahead', vagy 'standards' album felvételeire evidenciának tarthatjuk Balázs Elemér meghívását: amilyen roppant rutinos, éppolyan óriási élvezettel és energiával adja a ritmus alapot, és mindig figyel, hogy ha már az az alap áll, akkor hol és hogyan tud egy kis illő díszítéssel gazdagítani az összképen. A precíziós műszerként ható ritmusszekció másik tagját, Barczát hallgatva eszünkbe juthat, amit Szakcsival kapcsolatban is mindig emlegetnek, hogy milyen jellegzetesen romantikus alkat.

A hasonlíthatatlanul egyéni francia szaxofonos, Monniot és Szakcsi összeszokott, szeretettel és tisztelettel teli, de meglepő páros (ritmusaik például igen különbözőek). Monniot generációja egyik vezető szaxofonosának számít hazájában, zenekarai és partnerei között található többek között a Daniel Humair-féle Baby Boom, a Moutin Factory Quintet, a Station MIR, a Guillaume Roy Quartet, François Raulin, illetve David Chevallier.

Monniot leginkább abban különbözik a szokásos szaxofonosoktól, hogy miközben szívét-lelkét beleadja a hangszerbe, felmutatja annak törékenységét is. Vibrátója és melódia-csavarásai nem csak lelkének érzékeny rezdüléseit adják vissza, hanem szinte egy ütemen belül rögtön ironikusak is lehetnek. Monniot világlátása univerzális, mindig az egészet látja, és képes láttatni a dolgok fonákját is. Szakcsival kettesben úgy viszik a témát új és új síkokra, hogy közben egymást is új művészi kifejezésre csábítják, a klasszikus standardek sora így kezeik között teljesen originális anyaggá válik. Nem veszik el a hallgatótól a felismerés örömét az örökzöld dallamok expozíciójában, de értelmezéseik a fantázia végtelenségének himnuszaiként hatnak.

(Zipernovszky Kornél kísérőszövegéből)

Az albumról részletes információ a BMC Records **honlapján** olvasható

A felvétel a BMC koncerttermében készült, 2016. január 28-29-én.
Felvétel, keverés, mastering: Szabó Viktor
Borító: Huszár László / Greenroom; Producer: Gőz László; Label manager: Bognár Tamás
A lemez megjelenését a Nemzeti Kulturális Alap támogatta

Két közelmúltban megjelent lemez a BMC Records gondozásában, Szakcsi Lakatos Béla, illetve Christophe Monniot közreműködésével:

BMCCD212
B. Szakcsi Lakatos - T. Ries - R. Hurst - R. Royston
Climate Change

BMC CD 229
Ozone Acoustyle Quartet
Organic Food

Hazai forgalmazó:
MG Records
mgrecords.hu

Digitális vásárlás:
dalok.hu

bmcrecords.hu
terjesztes@bmc.hu

Újdonságértesítő

Budapest Music Center Records

2017. április

BMC CD 247

TRIÓ KONTRASZT

A dionüszoszi hangszikráktól az elmúlás csöndjéig

1. Hesitated / Elakadozós (8:41)
2. Quasi da lontano (4:04)
3. De Ira (8:04)
4. Memorial / Emlékirat (7:59)
5. Dirge / Sirató (11:09)
6. Passamezzo ongaro per trio (10:42)
7. Zeno's Aporia / Zénón apória (1:52)
8. Your Beauty Behind the Veil / Szépséged fátyol mögött (3:49)

Valamennyi darab Kovács Tikmayer István szerzeménye, kivéve #8 Grencsó István

Kovács Tikmayer István – zongora, billentyűs hangszerek
Grencsó István – szaxofon, fúvós hangszerek
Miklós Szilveszter – dob

„Ezen a lemezünkön friss szerzemények szerepelnek. Az alkotói alapeszme ez alkalommal sem esett át gyökeres változáson: a világosan strukturált kompozíciók szerves, szabad rögtönzésekkel vegyülve képviselik a zenei alapgondolatok kidolgozását. Hallgatóinknak nem jazzes harmóniákkal dúsított egyveleget kínálunk zeneileg páratlanul gazdag térségünkből, hanem megpróbálunk bartóki hozzáállással közelíteni a zenéhez. Ennek értelmében ezeket a műveket részben a Kárpát-medencei zenehagyomány ősrétege ihlette; de zenénk nem idéz, nem reprodukál, hanem az ősi módszertant megbecsülve kísérli meg a mai lehetőségekkel kifejezhető archaizmus újrafogalmazását. Nem egy elhagyatott sziget, s anakronizmusnak sem mondható, hisz manapság már a legvadabb avantgardizmus is csak egyike az akadémiák tananyagának. (...) Zenénk szívesen tárgyal, barátkozik, felesel vagy vitatkozik az újabb hagyomány más képviselőinek nyelvezetével, kifejezési módjával, világnézetével. Itt elsősorban a kortárs magyar jazz vezéregyéniségére, Szabados Györgyre gondolok, de nem ritkán az európai új zenei hagyomány keleti szelei kerülnek előtérbe, mint a Ligeti-Lutoslawski-Schnittke háromszög, de természetesen mások is."

Kovács Tikmayer István

KOVÁCS TIKMAYER ISTVÁN 1987-ben az Újvidéki Művészeti Akadémián, Rudolf Brucci növendékeként zeneszerzésből diplomázott, majd ezt követően tanulmányait a hágai Királyi Konzervatóriumon folytatta Louis Andriessen és Diderick Wagenaar irányításával. 1996-1997 között Párizsban és Amszterdamban Kurtág Mártától és Kurtág Györgytől tanult. A nyolcvanas évek közepétől a kilencvenes évek elejéig aktívan foglalkoztatta az improvizatív jellegű zene, és ezen játékmód iránti vonzalma olyan jeles zenészekkel hozta össze, mint Szabados György, Grencsó István, Dresch Mihály, Paul Termos, Peter Kowald, Fred Frith, Chris Cutler, Valentin Clastrier, Király Ernő, Boris Kovač és még sokan mások. 1986-ban alapította a Tickmayer Formatio zenekarát, amelyben klasszikus képzettségű és kortárs improvizatív zenészeket alkalmazott egyaránt. A Franciaországban tevékenykedő Nagy József koreográfus táncszínház produkcióihoz írott szerzeményeit, élőzene kíséretként, az 1990-1997 közötti korszakban ezzel az együttesével adatta elő.

GRENCSÓ ISTVÁN a magyar avantgárd jazz egyik kiemelkedő alakja. Pályafutása 1979-ben, a Masina Jazz Csoporttal indult, szélesebb körű ismertségre pedig az 1980-as években a Dresch Quartet tagjaként, illetve Szabados György partnereként tett szert. 1985-ben megalapította a Grencsó Kollektívát, amely folyamatosan változó néven, de azóta is első számú zenekara. Olyan neves nemzetközi zenészekkel készített felvételeket, mint Paul Termos, Peter Kowald, Lewis Jordan, Tobias Delius, vagy Rudi Mahall. Tagja volt a Szabados György vezette MAKUZ-nak, majd újabban állandó partnere a magyar kortárszene kiemelkedő alakjának, Dukay Barnabásnak.

MIKLÓS SZILVESZTER vajdasági származású művész, tanulmányait hegedűn kezdte, majd 1997-től dobokra váltott. Évekkel később a LFZE-n tanult, de valódi iskolának a barátaival való közös zenélést tekinti. Olyan neves hazai művészekkel játszik, mint Grencsó István, Benkő Róbert, Pozsár Máté, Ajtai Péter, Mezei Szilárd, Szelevényi Ákos, Dresch Mihály, Dukay Barnabás, Kovács Tikmayer István, Szemző Tibor, stb. 2010 óta tagja a Grencsó Kollektívának, és meghatározó alakja az egyre gyarapodó budapesti szabadzenei szcénának, játszik az AMP trióban, mellyel rendszeresen fellépnek hazai és nemzetközi fesztiválokon. A hazai meghatározó jazz zenészek mellett rendszeresen játszik különböző nemzetközi formációkban is, olyan kiemelkedő szabadgondolkodású muzsikusokkal, mint például Rudi Mahall, Johannes Bauer, Marco Eneidi, John Dikeman, Han Bennink, Jasper Stadhouders, vagy Peter Brötzmann.

A felvételt 2016. július 16-17-én Kiss Zsolt készítette a BMC stúdiójában. Keverés, mastering: Kovács Tikmayer István.
Borító: Huszár László / Greenroom; Producer: Gőz László; Label manager: Bognár Tamás. A lemez megjelenését az NKA támogatta.

Néhány korábbi, kapcsolódó album a BMC Records katalógusában:

BMCCD215
Trió Kontraszt

Grencsó - Tikmayer - Geröly

BMCCD222
Grencsó Kollektiva
& Rudi Mahall
Rétegzene

BMCCD205
Grencsó Kollektiva

Síkvidék

Hazai forgalmazó:
MG Records
mgrecords.hu

Digitális vásárlás:
dalok.hu

bmcrecords.hu
terjesztes@bmc.hu

Újdonságértesítő

Budapest Music Center Records

2017. június

BMC CD 248

PULCINELLA

3/4 d'once (Háromnegyed uncia)

1. TPDC (5:15)
2. Elle aimait l'été / She liked summer (8:49)
3. Melchizedec (6:13)
4. 3/4 d'once / Three quarters of an ounce (6:24)
5. Devant ta porte / Outside your door (5:37)
6. Les paris sont ouverts / All bets are off (7:07)
7. Mélatonine / Melatonin (5:36)
8. La fille de l'ombre / Shadow girl (3:51)

Valamennyi kompozíció Ferdinand Doumerc szerzeménye,
kivéve #1: Florian Demonsant
Hangszerelés: Pulcinella - Sylvain Rifflet közreműködésével

Ferdinand Doumerc – szaxofon, fuvola
Florian Demonsant – harmonika
Jean-Marc Serpin – nagybőgő
Pierre Pollet – dob

„Nem szeretném megsérteni az olvasót azzal, hogy felidézem számára: Pulcinella az olasz commedia dell'arte állandó szereplője, a trehány szolgáló, aki faragatlannak tűnik ugyan, de megvannak a maga fondorlatai. A találó elnevezésű toulouse-i kvartett tagjai tökéletes összhangban komédiáznak. A kompozíciókat színpadi jelenetként, bohózatba illő, mesebeli vagy épp megható fordulatokkal mutatják be. A darabok címadása hol rejtvényszerű, hol kihagyásos, hol szuggesztív, így a hallgató saját kis történetet teremthet hozzá a képzeletével. Az előadás ritmusa talán zilált, de kiérezhető belőle, hogy Pulcinella szószátyár mivolta legalább annyira hatott rá, mint a holdbűvölte Pierrot melankóliája.

A műsor a *TPDC* című szerzemény pokoli kavalkádjával indul. Az 5/8-os, balkáni ostinatóra Florian Demonsant harmonikája vezeti az ördögi táncot. A *She liked summer*ben aztán feltűnik az első női karakter: a minimalista motívum különös és érzéki háttér fölött bontakozik ki. Ferdinand Doumerc lázas szaxofonjátékával mintha a gyönyörű nőalaknak udvarolna, egyre kétségbeesettebben kérlelve őt, mielőtt egy véget nem érő kódába kezdene… Közben egészen váratlanul felbukkan Melkhisédek tiszteletet parancsoló bibliai alakja, aki „Sálem királya, a Magasságos Istennek papja vala" a Teremtés könyve szerint. Vagy talán a téma delíriumos hangvétele és Pierre Pollett dobos sűrű diszkóritmusai a harmincliteres borosüvegre, a melchizedecre utalnak, amelyet állítólag a bacchanáliákon használtak? Ki tudja… Mindenesetre abban biztosak lehetünk, hogy a *Three-quarters of an ounce* (háromnegyed uncia, azaz 21 gramm) nem más, mint az emberi lélek tömege, amely a halál pillanatában elhagyja testünket – legalábbis az orvosként praktizáló Duncan MacDougall 1907-ben született teóriája szerint. Az éteri könnyedségű nyitórész után mintha megállna az idő Jean-Marc Serpin basszusszólója alatt, majd a fokozatosan felerősödő zene eljut a csúcspontra, hogy aztán ismét visszatérjen eredeti súlytalanságába.

A közjáték után az *Outside your door* gyengéd, nosztalgikus keringőjének ringatása kevésbé drámai megvilágításba helyezi a második felvonást. Az *All bets are off* alatt a Pulcinella legspontánabb oldalát mutatja meg, az őrjöngésig fokozva a szabadzenét. Ilyen szenvedélyek után nem csoda, hogy idegsejtjeink lassan megadják magukat az alvást szabályozó *Melatonin* hormonnak… Csakhogy hiába a fáradtság, ezen a teliholdas éjszakán az álmok világa igencsak nyugtalannak tűnik: benne kísért egy rögeszmésen zakatoló 5/4-es téma rémképe. A sötétségbe burkolózó *Shadow girl* még lábujjhegyen átlibeg a színpadon, mielőtt végre visszatér a nyugalom. Függöny!

Ilyen hát a Pulcinella zenéje: hagyománytisztelő és avantgárd, vad és szelíd, kimért és extravagáns – az ellentétek egységét teremti meg, és minden bizonnyal épp ettől érezhetjük annyira élettelinek." Pascal Rozat (Jazz Magazine)

A 2004-ben, Toulouse-ban megalakult Pulcinella már közel 500 koncertet adott. A kvartett mindenekelőtt koncertzenekarként aktív: számtalanszor szerepelt Franciaországban, többek között olyan neves fesztiválokon, mint a Jazz in Marciac, az Uzeste Musical, a Jazz sous les Pommiers, a Nancy Jazz Pulsations, a Les Rendez-vous de l'Erde, vagy a Le Festival Radio France. A hazai koncertek mellett vagy húsz másik országba is ellátogattak. Játszottak a tadzsikisztáni Dushanbe főterén, kétszer is végigturnézták Ukrajnát, fontos fesztiválokon vettek részt (mint a London Jazz Festival, a berni Jazzwerkstatt, a bolgár Varna Jazz Festival, vagy a szenegáli Saint-Louis Jazz Festival), Hanoi városa velük ünnepelte 1000 éves évfordulóját. 2008 óta számos albumot is rögzítettek.

A csapatot ugyanúgy lelkesíti a más zenészekkel való közös munka (Emile Parisien, Leila Martial, Andreas Schaerer, Troyka, Patrick Vaillant, Daniel Casimir), mint a társművészetekkel való találkozás lehetősége. Készítettek kísérőzenét színpadi művekhez és filmvetítésekhez, dolgoztak táncosokkal, zenéltek felolvasóesteken, kísértek cirkuszi előadásokat, hogy csak néhány példát említsünk.

A kvartettként felvett négy albumon kívül az együttes Claude Nougaro francia énekes emléke előtt tisztelegő lemezanyagot rögzített Hervé Suhubiettetel. *Panther's Play* című CD-jük anyagát pedig a magyar Dzsindzsa trióval (Weisz Gábor, G. Szabó Hunor, Hock Ernő) közösen rögzítették, mely a BMC kiadásában jelent meg 2009-ben.

A felvétel a BMC koncerttermében készült, 4-6 January, 2017. január 4-6 között. Felvétel, keverés, mastering: Szabó Viktor
Borító: Huszár László / Greenroom; Producer: Gőz László; Label manager: Bognár Tamás

---

A *3/4 d'onze* albumról részletes információ a BMC Records **honlapján** található

A Pulcinella korábbi lemeze a BMC Records gondozásában:

BMCCD167
Pulcinella & Dzsindzsa
Panthers' Play

Hazai forgalmazó:
MG Records
mgrecords.hu

Digitális vásárlás:
dalok.hu

bmcrecords.hu
terjesztes@bmc.hu

Újdonságértesítő

2017. június

(megjelenés: 2017. szeptember)

Budapest Music Center Records

BMC CD 252

GYÉMÁNT BÁLINT

True Listener

1. Meet Me On The Other Side (0:50)
2. The GFC (5:58)
3. Indigo (7:02)
4. Pathway (5:12)
5. The Last 100 Meters (5:23)
6. Flight To Berlin (7:21)
7. Tricky Knee (5:43)
8. Indigo (acoustic version) (5:08)
9. White Lies (4:40)
10. True Listener (5:55)
11. Illusions (1:50)

Valamennyi darab Gyémánt Bálint szerzeménye

Gyémánt Bálint – elektromos és akusztikus gitár
Fonay Tibor – nagybőgő
Csízi László – dob

Shai Maestro – zongora (3, 5, 7, 11)

A *True Listener* a fiatal gitáros, Gyémánt Bálint zeneszerzői és zenekarvezetői bemutatkozása. Az albumon hallható kompozíciók kifejezetten a Gyémánt Bálint Trio számára készültek, s túlzás nélkül állíthatjuk, hogy a gitáros-zeneszerző együttesének megalkotásához a legjobb társakra lelt Fonay Tibor és Csízi László személyében. Mindhárman annak az új zenészgenerációnak a tagjai, amely talán minden eddiginél szélesebb kitekintéssel értelmezi újra a jazz hagyományait kortárs improvizatív zenéjében, miközben a populáris zene eszköztárát is birtokolja.

A sokszínűség és szintézis a kezdetek óta alapvető jellemzője Gyémánt Bálint pályájának. A hangszer és a zene szeretete klasszikus zenei tanulmányai során alakult ki benne. A klasszikus háttér máig tartó hatásként felismerhető hangképzésében, technikájában és mentalitásában egyaránt. Tizenhat évesen lett Juhász Gábor tanítványa, aki rögvest Scofield és Metheny lemezeit adta a jazzt addig csak hírből ismerő ifjú tehetség kezébe. A jazz műfaja, amely bármilyen zenével képes organikus kapcsolatra lépni, máig a legizgalmasabb inspirációt jelenti számára.

Előadóművész és pedagógus mesterdiplomáját Budapesten szerezte, ezzel párhuzamosan ösztöndíjat nyert a Norvég Zeneakadémiára, amely különösen nagy hatással volt művészi attitűdjére. Harcsa Veronikával a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem hallgatójaként találkozott, és ez a találkozás azóta is a kreativitás mindig megújuló forrásának bizonyul. Az énekesnővel való együttműködésből hét lemez született, melyekből négy albumon Bálint nem csupán közreműködő, hanem szerző és kreatív társ volt. Legutóbbi két albumukat már duóban készítették, melyek Nyugat-Európában a Traumton Records, míg Japánban a Whereabout Records gondozásában jelentek meg. A *Lifelover* és a *Tell Her* szokatlanul gyors nemzetközi elismerést hozott a két alkotónak.

A Gyémánt Bálint Trio megalakítása egy régóta érlelődő művészi igény minden korábbinál teljesebb kibontakozását jelenti, szerzőként és előadóként egyaránt. A bemutatkozó album dalai olyan alkotói mikrokozmoszba engednek betekintést, amely tág teret hagy a hangszerek közti párbeszédnek. *„A trió az én játszóterem, ráadásul olyan fantasztikus zenészegyéniségek a partnereim, akik képesek a zenei elképzeléseim tökéletes megvalósítására, miközben óriási inspirációt is jelentenek.”* A szárnyalóan impresszionista kompozíciókat neoromantikus balladák ellenpontozzák, köztük az *Indigo* és a címadó *True Listener*, már-már Szabó Gábort idéző dallamossággal.

Az album négy felvételén a világhírű zongoristát, Shai Maestrót hallhatjuk Gyémánt Bálint vendégeként. Az érzelmek mély rétegeire koncentráló Maestro nem csupán életkorában, de művészi világlátásában is rendkívül közel áll Bálinthoz. A gitáros így vall partnerségükről: *„Sokat töprengtem, hogy bizonyos kompozíciókat hogyan tehetnénk teljesebbé a lemezfelvételre. Shai részvétele egy valóra vált álom, hihetetlen alázattal nyúlt a kompozícióimhoz. Nem volt szükség próbára, vagy hosszas magyarázkodásra: a jazz nyelvén keresztül folyékonyan tudtunk kommunikálni. A lemezen az első zenei találkozásunkat, szikrázó, spontán és rizikóval teli pillanatokat sikerült megörökítenünk. Rengeteget tanultam az együttműködésből, ráadásul úgy gondolom, hogy a triós zenélésünket is egészen új szintre emelte jelenlétével, amiért nagyon hálás vagyok.”*

(részletek az album Petneki Ábel által írt kísérőszövegéből)

A felvétel a BMC koncerttermében készült, 2017. január 8-11 között
Felvétel, keverés, mastering: Szabó Viktor
Borító: Huszár László / Greenroom; Producer: Gőz László; Label manager: Bognár Tamás
A lemez megjelenését a Nemzeti Kulturális Alap támogatta